



ZEECULENTA

20e jaargang 2011



Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

WWW.ZEECULENTA.NL



info: post@zeeculenta.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.



**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter
Sandra van Offenbeek	secretaris
Ria Uytdeuilligen	penningmeester
Kees de Bonte	bestuurslid
Bea van IJzendoorn	PR-functionaris

Secretariaat:

Sandra van Offenbeek
Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Tonnie de Rijke
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

Agenda afdeling Zeeland 2011.

25 november 2011	Maandelijkse bijeenkomst. Piet van de Vrede laat ons genieten van allerlei plaatjes die hij tijdens allerlei uitstapjes het afgelopen jaar gemaakt heeft, Cactussen, vetplanten, rotstuinen etcetera.
december 2011	Geen bijeenkomst

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **25 november 2011** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Praatje van Han.
5. Pauze en plantenverloting. De planten worden geleverd door Kees de Bonte.
6. Piet van de Vrede gaat ons laten genieten van allerlei plaatjes die hij tijdens allerlei uitstapjes het afgelopen jaar gemaakt heeft. Cactussen, vetplanten, rotstuinen etcetera.
7. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek.

=====

Verslag van de bijeenkomst van 28 oktober 2011.

Iets na achten opent Piet van de Vrede de vergadering. Hierbij een welkomstwoord voor Nico van Uittenbroek. Afwezig met kennisgeving Adrie van Liere, Nel de Koeyer, Joke van Lavieren, Bertus Spee, Tonnie de Rijke en Koos de Meij. Aanwezigen inclusief Nico 12 man. Voor de extra verloting plantjes van Han Mesu. Als ingekomen stuk een email of wij als vereniging eens een alv (algemene leden vergadering) zouden willen organiseren. Nico vertelt dat dit voor volgend jaar al is geregeld. Dit zal waarschijnlijk samen vallen met de open dag van Ubink 2 juni 2012. Han heeft geen praatje maar wil toch even vertellen dat hij, ondanks zijn praatje de vorige keer over cultuutips, toch zijn planten water heeft gegeven na terug keer van zijn vakantie. Ze hadden wel wat vocht nodig, nu het nog zulk warm weer is. Tevens vertelt hij nog over Wilhelminadorp dat Koos een goeie hulp was die dag. Ze hadden voor 140 euro verkocht, en in de vlindertuin 50 euro van de overgebleven planten. Voor de rondvraag vraagt Han of we niet zelf een spandoek kunnen laten maken van de pr pot. Er zal hier naar gekeken worden. En nog een vraag over de zadenlijst voor volgend jaar. Er zijn maar een beperkt aantal leden die zaaien. Misschien uitdelen voor een zaaiwedstrijd. Herman vind dat er misschien teveel planten waren om van te kiezen, tijdens de planten keuring, word het moeilijker. De concurrentie is niet

eerlijk als er iemand 30 planten meeneemt en een ander maar 4. Hierop volgt natuurlijk een discussie. Hier zegt Nico ook dergelijke problemen te hebben gehad met de plantenkeuring te Ubink. Hij heeft als tip om enkel planten mee te nemen die al 1 jaar in het bezit zijn. Nu de dia's van Nico. Hij heeft dus zijn verzameling gewoon buiten in een volkstuin. Er sneuvelt dus geregeld wat. Na de koffie, die deze keer zeer luidruchtig was vanwege een feestje beneden, de plantenkeuring, opbrengst 18,50 euro. Dan verder met de dia's. Mooie foto's, en indrukwekkend om een andere manier te zien, hoe je met je hobby bezig kunt zijn. Vooral gedurfd om alles buiten te laten staan, in kou en nattigheid, om te kijken of ze tegen de Nederlandse winters bestand zijn. Rond kwart voor 11 is deze afgelopen. Nico moet de volgende ochtend al weer op pad, naar Driebergen voor de ALV (algemene leden vergadering). Dus wou bijtijds naar huis. Hij word nogmaals bedankt voor zijn aanwezigheid, en sluit Piet de vergadering af.

Sandra van Offenbeek, secretaris

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang 1928. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

OBREGONIA DENEGRII.

Een onzer lezers vroeg ons enkele bijzonderheden over bovengenoemde Cactus te willen mededeelen, waarvan de naam zelfs in geen enkel boek te vinden was. Dit behoeft ons niet te verwonderen, als wij weten dat *Obregonia Denegrii* eerst in 1925 ontdekt werd in den Mexikaanschen Staat Tamaulipas. Zij is na verwant aan het geslacht *Ariocarpus*, doch wijkt hiervan toch zooveel af, dat zij als eenige vertegenwoordigster van een nieuw geslacht werd aangemerkt. In het pas verschenen werk „Das Kakteenbuch” van Walter Kupper vinden wij op pag. 134 een mooie afbeelding met beschrijving, waaraan wij het volgende ontleenen: „*Obregonia Denegrii* is een zeer interessante plant, welke in gedaante, tepelvorming en bedoorning zoowel als hel-blauw grauwe kleur direct aan *Echinocactus turbiniformis* herinnert. Haar tepelvormige uitsteeksels zijn evenwel sterker ontwikkeld en iets breeder. Deze uitsteeksels zijn vierhoekig-ruitvormig, waarvan de beide scherpe zijanten het meest in 'toog' loopen, ook de onderste is tamelijk scherp, terwijl de bovenste zwak gewelfd is, zoodat het geheele uitsteeksel op een kort, hielvormig blad lijkt, evenals de tepels van *Ariocarpus retusus*. Terwijl evenwel bij *A. retusus* de areolen op de bovenzijde geplaatst en ongedoord zijn, vinden wij bij *Obregonia Denegrii* op het uiterst puntje van het uitsteeksel vier eenigszins omgebogen 1½ cM. lange borstelvormige doornen, terwijl zich hier ook de 3 cM. groote witachtige bloemen ontwikkelen. Wanneer men zich voorstelt dat bij *Obregonia Denegrii* de tepelvormige uitsteeksels aanmerkelijk langer werden, dan zou men, als de bedoorning hiermee

overeen kwam, een plant krijgen welke veel op Leuchtenbergia ging gelijken. Het is derhalve niet onwaarschijnlijk, dat hier een verwantschap te zoeken is. Zooals uit bovenstaande blijkt, kan Obregonia Denegrii dus als een vorm tusschen Ariocarpus en Leuchtenbergia beschouwd worden. De behandeling is dan ook vrijwel gelijk aan deze. Men zorge voor een zeer doorlatend grondmengsel dat veel kalk moet bevatten. 's Zomers geve men ze een vochtig-warme standplaats, 's winters moet men met water geven zeer voorzichtig zijn, hoewel de aarde toch ook niet zoover mag indrogen dat de planten gaan verschrompelen. Aanbeveling kan het derhalve verdienen deze voorloopig nog zeldzame plant 's winters met een glasklokje te bedekken, waardoor altijd nog een eenigszins vochtige atmosfeer bewaard blijft.

G. D. D.

DE SUCCULENTEN

Planten met waterreservoirs.

Het lijkt mij niet overbodig hier even te vermelden wat onder Succulenten wordt verstaan. Voor het gemak verwijs ik naar het Fransche woord Suc (Latijn: succus) dat sap beteekent. Succulenten zijn dus sapplanten of juister: planten die meer - en op andere wijze - sap bevatten dan de overige gewassen. Men geeft ze ook wel den bespottelijken naam van Vetplanten. Beide namen duiden op het dikke „welgedane” uiterlijk der meeste species. Dat gevulde uiterlijk is een gevolg van het zeer groote kwantum vocht dat deze planten bevatten en hiermede leggen wij de hand op het voornaamste punt in het bestaan der Succulenten. In mijn inleiding schreef ik dat èn de streken in Amerika èn in Afrika, waar zij gevonden worden, één ding, dat ik toen niet noemde, gemeen hebben, welnu dat is het periodisch wederkeeren van langere tijden van absolute droogte, welke perioden zich soms over 1 à 1 1/2 jaar (gevallen van 3 jaar zijn zelfs geregistreerd) uitstrekken. Dergelijke regenlooze perioden zijn voor vrijwel alle planten doodelijk, slechts die, welke daartoe speciaal ingericht zijn, kunnen zulke verschrikkelijke tijden overleven. Verschrikkelijke tijden; denkt U den toestand eens in, als de vochtigheidsgraad van de lucht tot vrijwel nul gedaald is, de bodem geen spoor van water bevat en de zon den geheelen dag brandt zonder dat het kleinste wolkje een oogenblik schaduw biedt. Reizigers in die streken moeten per dag 7 Liter drinkwater gebruiken om het door transpiratie verloren vocht te equivaleeren. Is het wonder dat dan alles wat in het veld staat verschrompelt, ja de grond zelve scheurt? Is het dan niet veeleer een wonder, dat er nog gewassen zijn die zulk een toestand overleven! En toch zijn die er, en wel onze Succulenten, de „aanpassingsplanten” bij uitnemendheid, wier bouw en innerlijke samenstelling dit wonder mogelijk maakt. Wat den bouw aangaat is hun, vaak voorkomende, kogelronden vorm, die immers het grootste volume bij de kleinst mogelijke afmetingen heeft, waarbij dan de bijna totale afwezigheid van bladeren komt, een buitengewoon gelukkige. Immers door den bolvorm is het verdampende oppervlak veel en veel malen kleiner dan het zou zijn indien dezelfde plant uit talrijke takken, dicht met bladeren bezet. die allen vocht aan den dampkring afstaan, zou bestaan en „water bewaren” is toch de voornaamste levensles voor deze woestijnkinderen. Toch bestaan er ook Succulenten die wél bladeren dragen, ik zal die later nader bespreken. Wat maakt nu dat de Succulenten die langdurige droogteperioden kunnen doorstaan? Daartoe moeten wij de inwendige samenstelling van de planten beschouwen en dan

vinden wij in hun lichaam bepaalde groepen cellen, die daartoe aangewezen zijn. Tezamen heeten die cellen het „waterweefsel” en vormen zij een soort reservoir. Zooeven wees ik op twee verschillende groepen onder de Succulenten en wel de bladlooze, kogel en zuilvormige (de Stamsucculenten) en die welke bladeren dragen en meestal druk vertakt zijn (de Bladsucculenten). Bij de eerste groep, de Stam-succulenten, bevindt zich dit waterweefsel midden in den stam (stengel), bij de Blad-succulenten in de dikke bladeren en vaak bovendien eveneens in takken en stam. Gedurende de droogteperioden vegeteeren de Succulenten op het vocht, dat in de planten zelve, in het waterweefsel, voorradig is. Zij geven dit door allerlei oorzaken, zooals een verdikten epidermis (opperhuid), wasovertrek over lichaam of bladeren, bedekking met haren, de aanwezigheid van verschillende zouten en zuren in hun weefsel en zooals ik reeds mededeelde door hun vorm, slechts zeer langzaam aan den dampkring af. Zoo spaarzaam dat zij, onder omstandigheden, wel een jaar of 1½ jaar er meê toekomen. Na afloop van den drogen tijd is de plant dan alleen maar een weinig, niet eens veel, ingeschrompeld en nog in voldoende goede conditie om, zoo spoedig er dan regen valt, het water op te nemen. Men zou haast zeggen: om zich opnieuw vol te zuigen, om desnoods dadelijk weer zoo’n distributietijd door te kunnen maken. Met den regentijd valt de grootste activiteit der planten samen, dit is de tijd van hun groeien en bloeien en dan ook ontkiemen de zaden en aanschouwen miljoenen Succulenten het levenslicht. Het is niet onaardig hier eens een voorbeeld te geven dat aantoon, hoe groot het kwantum sap is dat b.v.b. in een bolcactus voorhanden is. Ik wijs daartoe op de zoogenaamde Visnaga’s of Bisnaga’s, de Barrel-Cactuses der Amerikanen, in Mexico, en het Zuiden der Vereenigde Staten. Dit zijn kolossen, van soms wel 1½ à 2 M. hoogte en 1 à 1½ M. diameter, behoorende tot het geslacht Echinocactus. Den prairiebewoner zijn zij welbekend als waterhouders en in tijd van nood maakt hij van die wetenschap gebruik. Is zijn drinken op en ontmoet hij op zijn weg zoo’n Visnaga, dan komt al heel spoedig het mes te voorschijn, de top wordt van de plant gesneden en met een stok roert hij zoo lang in het, nu bloot liggende, plantenweefsel tot dit murw, in grootere en kleinere stukken, uiteenligt. Hij perst nu, telkens een handvol, van de losgeroerde massa, tusschen de handen, boven de plant, uit zoodat het vrijkomende vocht daarin, als in een kom, terugvalt, de uitgeperste pulp wordt dan weggeworpen. Al heel spoedig heeft hij meer water dan hij nodig heeft, want uit een 20 cM. hoog, zoo bewerkt, gedeelte eener Visnaga wordt ongeveer 3 Liter, goed drinkbaar, vocht gewonnen.

Al wat ik tot hiertoe schreef belicht slechts één zijde van het succulenten-bestaan, want het doet alleen maar zien, hoe goed zij, door hun waterweefsel, zijn uitgerust tot den strijd tegen groote droogte. Dit is nu wel hun voornaamste bescherming, doch ik heb de Succulenten de aanpassingsplanten bij uitnemendheid genoemd en dat zou wel wat sterk gezegd zijn, als dat weefsel hun eenigst beschermingsmiddel zou zijn. Inderdaad zijn er nog talrijke andere middelen, waarvan ik den verdikten epidermis, het wasovertrek, aanwezigheid van haren, die mede beveiligingen tegen uitdrogen zijn, reeds terloops aangaf, doch daarenboven moet ik eveneens wijzen op hun beschermingsmiddelen tegen vraat door dieren, tegen het onder de aarde bedolven raken, de mimicry-verschijningen onder hen en meerdere andere merkwaardige bijzonderheden. Hierover zullen de vervolgen van dit artikel handelen en zij mogen bewijzen, dat er geen andere plantengroep is, waarbij zoovele buitengewone

waarnemingen kunnen gedaan worden als juist bij de Succulenten.

Voorburg, J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

=====

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).

Woensdag 11 maart: Jaumave - Tula.

Wim komt vanochtend wat moeilijk op gang maar even later pruttelt de koffiepot weer en kunnen we 2 vroege klanten tevreden stellen, even later stappen we in de cotcho en rijden naar de OXXO bij het Pemex station , hier gaan we ontbijten, vervolgens rijden we noordwaarts naar San Antonio en gaan hier links, door het dorp heen rijden we noord richting Higueron, we komen bij een splitsing en klimmen hier een flinke heuvel op, er groeit op een enkele Ariocarpus trigonus na helemaal niks, ook hier is alles afgegraasd door het vee, we rijden nog een paar km verder en kijken dan rond in een gebiedje met enkele kloven, hier vinden we Ario. trigonus, een flink aantal dikke Astrophytum myriostigma, Mam. candida en een grote cluster Mam. baumii, dit was de moeite van het klimmen waard.

Nu keren we terug en stoppen 5 km voor San Antonio nogmaals, hier kijken we onder langs een heuvel rond en vinden nu duizenden Obregonia denegrii, ze groeien mannetje aan mannetje tussen de struiken, Astrophytum myriostigma groeit hier ook weer en sommige staan in bloei, vervolgens gaan we terug naar Jaumave en rijden door tot bij Monte Redondo, hier kijken we op de heuvelrug boven de weg rond en noteren Mam. klissingiana en viereckii, Astrophytum myriostigma, Dioon edulis en Brahea dulcis, ook hier weer duidelijke sporen van het vee, zo gaat de natuur hard achteruit en alles wordt vertrapt.

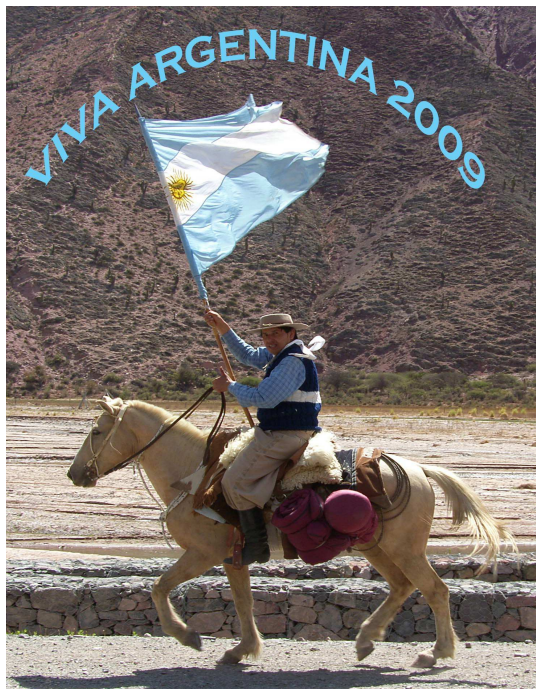
We vervolgen onze weg naar Palmillas en gaan hier links, we rijden nu tussen 2 heuvelruggen en gaan na 7 km weer links, we komen nu onderaan de heuvelrug bij La Compuerta en gaan een flinke klim maken, het gaat gemeen omhoog en al spoedig zitten we 170 meter hoger, er groeit weinig we vinden Mam. candida en viereckii, Echinocactus platyacanthus en een Coryphantha.

Dan rijden we terug naar Palmillas en draaien de MEX 101 weer op, we rijden door tot bij Los Arrieros en kijken hier op een heuvel rond, deze staat vol met Dasylirions en Brahea decumbens, hiertussen vinden we nog enkele Thelocactus conothelos en Coryphantha's, het wordt eentonig maar ook hier weer veel vertrapte en aangevreten planten.

Nu rijden we door naar Tula en nemen 2 kamers in Hotel Meson de Mollinedo, we frissen ons wat op en maken dan een wandeling door het stadje, vervolgens gaan we uitgebreid tafelen, terug in het hotel doen we de administratie enz. en borrelen nog wat na, Wim heeft een fles wijn gekocht en deze smaakt naar pleegzusterbloedwijn, de slaap overmant ons nu en al snel zijn we naar dromenland vertrokken. Vandaag 168 km op de teller.

(wordt vervolgd)

Bertus



Donderdag 8 oktober 2009 (San Salvador de Jujuy - Humahuaca; 179 km./257 foto's)

Kwartier eerder opgestaan want ik heb veel tijd nodig om aan te kleden en te douchen, alles is pijnlijk en stram. Dat wordt wat vandaag. Na het ontbijt redelijk snel de grote stad uitgekomen en om 9.30 net voorbij Leon aan de wegnr.9 het veld al in. Ik wandel maar wat met Henk mee, want klimmen gaat niet echt lekker. Toch vinden we bloeiende *Cleistocactussen hyalacanthus*, *Parodia chrysacanthion* tussen de *Abromeitiella brevifolia* en *Austrocylindropuntia vestita*. In Volcan inkopen gedaan en foto's genomen. Even voorbij Volcan aan wegnr. 9 gestopt voor *Cleistocactus hyalacanthus* in bloei en een andere onbekende *Parodia* in de verte tussen *Abromeitiella brevifolia*

en weer *Austrocylindropuntia vestita* en koeien. Even voorbij Tumbaya vinden we *Gymnocalycium saglionis* in bloei, onbekende *Parodia's* tussen de velden *Abromeitiella brevifolia* en gele struiken. Dan nemen we afslag weg 52 en vallen van de ene in de andere verbazing, wat een supermooi berglandschap, gaan tot 3.300 meter en rots- en bergformatie in alle kleuren, rood, groen, geel etc etc. Even voorbij Purmamarca vinden we aparte *Opuntia's* (*microdisca* ?), *Maihueniopsis boliviana* en heel veel zuilen (*Trichocereus pasacana*). Op 3.337 meter hoogte stoppen we aan de wegnr 52 voor de eerste *Oreocereussen trollii* of *celsianus* (wie weet het verschil ?), wel met telelens, maar goed herkenbaar en bloeiend in beeld. Wat een superuitzicht heb je hier. Hier keren we en gaan terug naar wegnr. 9. Dit wordt een ongekend mooie route, bij km. 1.760 vinden we *Gymnocalycium saglionis* in bloei, weer een andere *Parodia maasii* var., *Lobivia marsoneri* var. of *jajoiana* var. en een onbekende *Lobivia/Echinopsis*, *Opuntia soehrensii* of *sulphurea*, *Soehrensia formosa* en supermooie uitzichten. Voorbij Huacalera vinden we weer een andere *Parodia maasii* var.? en *Opuntia Sulphurea* of *soehrensii* en *Soehrensia formosa*. Vlak voor Humahuaca stoppen we weer voor *Parodia maasii* var., *Soehrensia formosa*, *Opuntia sulphurea* of *soehrensii*, dichitoom delende *Trichocereus pasacana* in bloei, *Maihueniopsis boliviana* en/of *glomerata* in bloei, en weer al die tientallen uitzichtfoto's. Om half zes boeken we Hostaleria La Runa Romancito, leuk klein bekrompen en nieuw en spotgoedkoop. Het toeristische stadje nog ingegaan en ons vergaapt aan alle souvenirtentjes. Veel foto's gemaakt van dorp en mensen. Rondleiding gekregen in werkplaats waar ze het aardewerk maken en beschilderen. Indrukwekkend, wat een handwerk, de gietvormen gezien, hoe ze het uit laten harden en hoe de dames in een naar terpentine stinkende ongezonde ruimte de kunstwerkjes zitten te schilderen. Wat een superongezond werk. Heb een heel mooi bord gekocht en dat tegen een spotprijs van 10 peso's (€ 1,80). Zit nu op bed te typen, maar ik voel alle spieren in mijn middenrif. Het in en uitstappen in de auto waren de pijnlijkste momenten vandaag en de hobbelige onverharde wegen en Lomada's (heet in Mexico Tope en is een snelheidsremmende drempel). Straks nog even eten in het dorp en dan proberen te slapen met een valiumpje. Weer iets aparts gegeten in het dorp, een soort

lammetjesschotel. Elf uur bekaft naar bed.

Vrijdag 9 oktober 2009 (Humahuaca - Abra Pampa; 319 km./170 foto's)

Nog steeds zeer pijnlijk en stijf om uit bed te komen, maar heb redelijk geslapen, alleen keren en draaien is pijnlijk. Om 9 uur ontbijtstop afslag Iturbe richting Iruya met gelijk een supervondst, naast *Lobivia/Echinopsis ferox* var. *longispina*, *Tunilla tilcarensis*, *Parodia maasii* var. vinden we *Oreocereus* (onbekend of het *trollii* of *celsianus* is, je ziet geen verschillen). De volgende stop is 32 km. voor Abra Pampa en levert "alleen" 2 soorten *Maihueniopsis* op, *chicensis* en *hypogaea*. We scheuren weg 9 over want boven Abra Pampa is het alleen grasland met koeien, schapen en lama's. In La Quiaca worden nog wat foto's geschoten en rijden we richting Yavi. We fotograferen onderweg vele lama's, maar ook een mooi soort hertje. We vinden trouwens ook nog cactussen; *Maihueniopsis boliviana* en *hypogaea*, *Parodia maasii*, *Lobivia/Echinopsis leucantha* of *ferox* en grafmonumenten. Achter Yavi zien we supermooie uitzichten en een supermooi bloeiende *Maihueniopsis boliviana* met heel veel gele bloemen. Dan weer terug van Yavi naar La Quiaca en vinden een nog mooiere *Oreocereus trollii* of *celsianus*. Dan steken we over en volgen wegr 5 naar Cieneguillas en vinden bij de eerste stop, voor Tafna, weer hetzelfde; *Parodia maasii*, *Tunilla tilcarensis* en *Lobivia/Echinopsis ferox* var. *longispina*. In de buurt van en voorbij Tafna (bij zendmast) vinden we tientallen *Oreocereussen celsianus* of *trollii* in bloei. Wat een superdesupergezicht die bloeiende witte zuilen met het ruige berglandschap op de achtergrond en de lama's die er tussen scharrelen, net niet echt! Discussie of dit nou *Oreocereus trollii*, *celsianus*, *neocelsianus* is, we worden het er niet over eens. We vinden ook nog andere *Cereus*soorten die we niet thuis kunnen brengen, het lijken wel wolloze *Oreocereussen*! Ook worden er weer heel veel vergezichten op de foto gezet. Prachtig, we zitten hier op het noordelijkste en hoogste punt van onze reis op 3.800 meter vlak bij de Boliviaanse grens (je kunt ze ruiken). Je merkt dat er minder zuurstof in de lucht is en dat de zon wel 2x zo hard brandt op je vel. Maar met veel kunst en vliegwerk en hulp van Henk heb ik de hele dag veldwerk kunnen doen. Alleen het in en uitstappen van de auto levert nogal een pijnlijke rug op, autozitten is niet prettig. Van La Quiaca scheuren we weer het niet interessante traject naar Abra Pampa terug en boeken daar een hotel in aanbouw; Hotel Rincon Suizo. Het stormt nu zo hard dat de dakplaten op het hotel liggen te rammelen en de wind joelt langs het vrij in het veld staande hotel. Een herfstachtig gevoel, dat zal lekker slapen. Eerst in een soort plaatselijke cafetaria gegeten, iets van vlees/friet/ei combinatie en vlug onder alle dekens in bed want het is hier boven 3.000 meter hoogte stervenskoud.



(wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...



Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:



- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen



De vlinders krijgen
vrienden!



Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

*Afzender: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG*